

۲۰۱۷/۰۳/۲۱

عارف عباسی

نوروزت مبارک افغانستان عزیز

حلول سال نو ۱۳۹۶ و جشن نوروز

چه خوش سالی که آغازش به بهار و روز اولش (نوروز) مصادف به روز اول فصل اول سال باشد. فصلی که خود نوید بخش زنده شدن پس از مرگ مؤقت است. بهار فصل آمیخته با طراوت، تازگی، شادابی، خرمی، سرسبزی و شگوفانی است که یکسره در بازیابی حیات مجدد خلاصه می گردد.

بهار تأثیرات اسرار آمیزی بر جهان ذیروح دارد. انسان ها و حیوانات احساس شور شعف خاصی نموده نباتات در عالم بیصدایی دست کمی از دو پایان و چهار پایان ندارند.

در بدن منجمد و یخ زده زمین ستم کشیده زجر زمستان با همه افسردگی ها روح تازه دمیده و نشانه نفس کشیدن پدیدار گشته طبیعت سرود زندگی نواخته و نسیم دلربا و گواری روح افزاء بهاری به رقص می آید. مرغزار های مژین با گل های زیبا، لاله های وحشی بزم آرایی نموده طبیعت شکل و شمائل دلفریبی به خود گرفته عروس طنز و زیبای بهار با ناز، کرشمه، طنز و ادای خاص با قدم های پری و شانه خود به سبزه زارها افتخار بخشیده لاله های زیبا حاضر به قربانی بوده خون خود را در قدمش نثار می کنند.

برای بیخبران از اسرار هستی و نیستی بس مایهٔ تحیر است که چگونه از دور نیستی و مُردن فصل هستی و زیستن ایجاد می‌گردد؟

مرغان خوش الحان و پرندگان بلند پرواز و خوش رنگ زیبا خورد و بزرگ که از ظلم زمستان نابکار مجبور به ترک مأوا و مأمن شده بودند، جوقه جوقه و گروه گروه با ترانه خوانی، سرود و شادمانه به وطن اصلی عودت می نمایند و به آشنایی با محیط و ماحول، اگر دست نابکار و بیخرد انسان ویرانی نیاورده باشد، باز هم به باز سازی آشیان و کاشانه های خود بر بلندی های درختان قیل و یا قله های کوه های بلند می پردازند.

درشاخه های خشکیدهٔ درختان آب حیوان دویده و با دمیدن روح تازه نشانه های زیست دوباره پدیدار می گردد، شاخه ها جوانه زده پندک ها آبستن می گردند و با لطف طلّیعهٔ آفتاب بهاری، قطرات باران حیات بخش و دست پر محبت و سحر آمیز و نوازشگر نسیم، بدایگی باغبان طبیعت در بستر پرگل و راحت زایشگاه بوستان، نوزادان شگوفه نام با رنگ های دلفریب و رایحهٔ زندگی بخش از بطن شاخه ها پا به عرصهٔ وجود می گذارند.

این فصل خیال پردازی و خلاقیت استاد چیره دست طبیعت است که با نقاشی و رنگ آمیزی های معجزه آسایش آثاری می آفریند که زبان گفتار و نوشتهٔ بشر از وصف آن عاجز است.

بهار که سر آغازش نوروز است فصل امید ها، آرزو ها و خواسته ها است. برای بهتری برای بهبود و تغییر و برای رهایی از بدبختی ها و بیچارگی هاست. همه برای سال نیک و خوب دعا نموده آنرا شگون نیک می گیرند.

مردم ما که با نهایت تأسف در سی و چند سال گذشته در قهر زمستان بی پایان روزگار با تمام مظالم، زجر و مصائب آن با نا امیدی ها می گذرانند هر سال به امید استقبال بهار نو و فصل نو دعا می نمایند ولی نشانه ای از ختم این شتاء غم انگیز و دهشتناک و آمدن بهار امید ها و آرزو ها نیست.

کسانی می میرند و عده ای سخت مریض و ناتوان و گروهی هم گرسنه و بیچاره اند. زمستان با تند باد جنایات، بیعدالتی و تاریکی های فساد بر زندگانی مردم مغضوب افغانستان سایه انداخته از آسمان آفتابی و روشن بهاری، نسیم گوارا، سیزی، خرمی، شادابی، فرحت و سرور خبری نیست.

وطندار عزیز نوروزت مبارک!

از اعماق قلبم آرزو دارم که امسال برایت سر آغاز شادمانی ها، خوشی ها، آرامش، سعادت، امن، امنیت، صلح، صفاه، محبت و صمیمیت باشد.

امیدوارم که زندگی ات بهار واقعی، شگوفان، پر طراوت، شاداب، و پر از سرور و شادمانی زندگی را در آغوش کشیده و میداین جنگ و خون ریزی ها به گلزارها و مرغزار های دلکش

مبدل شده، رایحه گل‌های زیبا جای تعفن باروت را بگیرد. نوای بلبلان خوش الحان به عوض صدای منحوس تفنگ، ماشیندار، بمب و راکت گوش‌های نازنینت را نوازش دهد.

آرزو دارم و دعا می‌کنم که نفرت، کدورت و بدبینی‌ها جای خود را به محبت، صمیمیت، اخوت و برادری ببخشد. این سال را بدون خون و آتش و ویرانی خواسته‌ام. امیدوارم شاهد عودت پرندگان آشیانه ویران شده‌ات باشم که دو باره در آغوش طبیعت زیبای وطن به آرامش و اطمینان کاشانه برباد رفته خویش باز سازند.

خواهر و برادر هموطن!

سال خوش و سال نیک برای شما خواسته به آرزوی رهایی وطن ما از جمیع مصائب و بدبختی‌ها.

نوروزت مبارک افغانستان عزیز

پایان

۲۰۱۱/۳/۲۱